

РЕШЕНИЕ

№ 387

гр. София, 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11021** по описа за **2023** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи .

С касационна жалба юрисконсулт от СДВР - МВР, като пълномощник на полицейския орган А. П. И. оспорва постановеното от Софийския районен съд, НО, 16^{-ти} състав Решение № 3006/23.06.2023 г., постановено по НАХД № 718/2022 г. С решението е отменена издадената от посочения полицейски орган ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ, рег. № 229зз-1908/23.12.2021 г., с която В. П. К. е бил задържан за срок до 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, в помещение на 05 РУ.

Касаторът, посредством упълномощения юрисконсулт поддържа жалбата и заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва касационната жалба и претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК от надлежна

страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

На 23.12.2021 г., в 23, 45 часа В. П. К. бил задържан в помещение за временно задържане, като е освободен на 24.12.2021 г., в 14, 45 часа. За задържането е издадена процесната Заповед рег. № 229зз-1908/23.12.2021 г. от полицейски орган А. П. И.. Като фактическо основание за задържането е посочено: „за притежание на наркотични вещества“.

За да отмени така издадената заповед съставът на районния съд, с позоваване на чл. 6, § 2 от Директива 2012/2013 на ЕП и на Съвета, от 22.05.2012 г., „относно правото на информация в наказателното производство“ и на решение на Съда на ЕС, от 25.05.2023 г., по дело № С-608/21 е приел, че тя е издадена от материално и териториално компетентен административен орган, но: „липсва достатъчно пълно описание на фактическите основания за задържането; описанието не съдържа конкретни обстоятелства, относно предмета на престъпление; така било нарушено правото на защита. Достигайки до тези изводи съставът на районния съд е взел предвид и е обсъдил представените от полицейския орган писмени доказателства, съдържащи се в ДП № ЗМ 1848/2021 г., по описа на 05 РУ – СДВР (№ 43540/2021 г., по описа на Софийска районна прокуратура).

Първоинстанционното съдебно решение е неправилно.

От представените, от страна на ответника писмени доказателства, съставляващи материали от ДП № ЗМ 1848/2021 г., по описа на 05 РУ – СДВР се установява, че в автомобила, управляван от В. К. били открити пет пакетчета, съдържащи суха растителна маса, за която у полицейските служители се породили съмнения да е канабидоид – наркотично вещество с висока степен на риск. Видно е от изготвената шест дни след задържането на К. Експертна справка № 53-Х/2022 г., че са изследвани с реактив пет броя самозалепващи се полиетиленови пликчета, съдържащи растителна маса, като заключението е, че не се доказва наличието на канабидоиди. Извършено е и повторно експертно изследване, посредством извършена физикохимическа експертиза, чието заключение е, че (л. 50 от делото на СРС) в сухата растителна маса се установява наличие на синтетичен канабидоид 4F-MDMB-BICA.

За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР специалният закон ЗМВР (чл. 72, ал. 1) овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Липсва изрично законово изискване, в заповедта за задържане да се сочат подробни данни (информация за получен сигнал, конкретно фактическо основание за задържане и пр.) Преценката за задържането е субективна, но за установяване впоследствие, на законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да установи и докаже, че действително е разполагал с данни, даващи му основание да направи основателно предположение за участие на задържаното лице в извършването на престъпление. Според касационния съд това задължение за случая е изпълнено. Следва да бъде прието, че основателно видът и съдържанието на петте полиетиленови пликчета са породили у полицейския орган съмнения да са наркотично вещество. Необосновано с

конкретни доказателства е становището на районния съд за нарушаване изискването на чл. 6, § 2 от Директива № 2012/2013, „относно правото на информация в наказателното производство“. Според разпоредбата „държавите-членки гарантират, че заподозрените лица или обвиняемите, които са арестувани или задържани, са информирани относно основанията за техния арест или задържане, включително за престъпното деяние, в извършването на което са заподозрени или обвинени“. Видно от съставения на 24.12.2021 г. протокол за претърсване и изземване (л. 30 от делото на СРС), от автомобила, управляван от К. са иззети процесните пет броя полиетиленови пликосе, за които той и другото лице от автомобила са дали обяснения (докладна записка на л. 23 от делото на СРС), че не им е известно съдържанието на петте пакетчета. С оглед тези данни се налага изводът, че К. е бил наясно с основанията, на които полицейският орган го задържа с процесната заповед.

Според първия диспозитив от цитираното решение на СЕС, по дело № С-608/21 г. чл. 6, § 2 от Директива 2012/2013 „допуска прилагането на национална правна уредба, според която основанията за задържане на лицата, заподозрени или обвинени в извършването на престъпление, включително информацията за престъпното деяние, в извършването на което са заподозрени или обвинени, могат да бъдат изложени в документи, различни от акта за задържане. Същата разпоредба обаче не допуска тази информация да бъде съобщена на посочените лица само при евентуално оспорване на законосъобразността на задържането по съдебен ред, а не в момента на лишаването от свобода или в кратък срок след началото на същото“. За процесния случай липсват твърдения на оспорващия заповедта за задържане, той да не е бил наясно с основанията за задържането му. Присъствието му по време на описаните по – горе, извършени от полицейските органи действия означава, че той е разбрал причината да бъде отведен в полицейското управление и да бъде задържан за срок до 24 часа.

Решението на СРС, като неправилно подлежи на отмяна. Отмяната му обуславя основателност на заявеното от касатора искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 228, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37, ал. 1 ЗА, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, V^{-ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3006/23.06.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 16^{-ти} състав, по НАХД № 718/2022 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издадената от посочения полицейски орган ЗАПОВЕД ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ЛИЦЕ, рег. № 229зз-1908/23.12.2021 г., с която В. П. К. е бил задържан за срок до 24 часа, на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, в помещение на 05 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА В. П. К. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: